

EGYETEM

Közel harminc új szegedi BTK-s kötetet mutattak be a SZAB-ban

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2017.05.04. 06:27

Szerző: **Tóth Marcell**

Megosztás 0

FRIS

A Bölcsészettudományi Kar könyvterméséből szemezgettünk. A szőlőkultúrától Dantéig rengeteg érdekes kötettel találkoztunk. Tartsanak velünk!

Kettő híján harminc könyvújdonságot mutattak be az SZTE Bölcsészettudományi Kar oktatói, hallgatói a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában. A székely rovásírástól a szláv nyelvekig, a regényektől a szótárakig rengeteg témában alkottak a BTK munkatársai idén és az elmúlt évben.

A magyar történelem megismerése szempontjából is fontos lehet *Szász Géza* egyetemi docens *Ki fog itt segíteni?* című kötete, amely a francia utazók nézőpontjából mutatja be a reformkori Magyarországot. A könyvet jellemző *Penke Olga*, a Francia Tanszék professzora felhívta a figyelmet, hogy bizonyos témák visszatérnek több utazónál, ilyen az adózás. Olyan korabeli „turista” is akadt, aki találkozott Széchenyi Istvánnal, vagy művével, az épülő Lánchíddal.

Az Olasz Tanszék vezetője, *Pál József* ajánlotta új tanulmánykötetüket az olvasók figyelmébe. A 12 tanulmányból álló kiadvány – nem meglepő módon – *Dantéről* és az Isteni Színjátékról

szól. *Fried István Goethéről* ír, aki 1824-ig szinte menekült Dante műve elől, de végül belátta, a középkori irodalom nélkül nem fejezheti be a Faustot. Maga Pál József két tanulmánnyal is hozzájárult az „Elhallgatom, hogy rájöhhess magadtól” – Az Isteni Színháték forrásai és hatása című kötethez. Az egyikben Luciferről ír, s arra jutott: tulajdonképpen ő nincs is, a másikban pedig a Dante élete idején uralkodó 14 pápát veszi sorra. Az Isteni Színháték szerint hét pápa a pokolra jut... a többiek pedig meg sem említi.

2014-ben indult újra a Móra Ferenc évkönyvsorozata. Ugyan az idei kiadvány vékonyabb a tavalyinál, de most is tudott tanulmányokat ajánlani *Bárkányi Ildikó. Juhász Antal* nyugdíjas múzeum igazgatóhelyettes egy tanyasi család két ágának közel kétszáz éves történetét jellemzi – a családi emlékeztől a levéltárban található térképekig rengeteg forrást felhasznált. Bemutatkoznak a fiatal muzeológusok is, *Glässeré Nagyillés Anikó*, s a **SZEGEDma** hasábjairól ismert *Vukov Anikó* írt egy-egy tanulmányt.

„Már a 19. században felismerték, hogy a kultúra nem értelmezhető a természeti környezet nélkül” – mutatott rá – az olvasónk számára szintén nem ismeretlen – *Mód László* néprajzkutató. Az ártéri szőlőskertekről készítette doktori disszertációját, tavaly ez jelent meg könyv formájában. A kényszerűség vezetett ezen művelési módhoz, ugyanis a filoxeravész idején rájöttek, hogy a kártevő nem bírja a vizet. Ennek köszönhetően nem volt szükség amerikai fajtákra, oltványokra. Kétszintes művelést alkalmaztak, azaz a szőlő mellé gyümölcsfákat telepítettek, mára visszaszorult fajtákat. Mód meggyőződése, hogy az akkori tudást vissza kell hozni napjaink világába, a rekreációs célra használt ártérbe.